

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/154/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010369
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318010369.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného C. K., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 13.6.2018, č.k. 9T/18/2018-129, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4.4.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta a obžalovaného C. K., nar. X.X.XXXX, zamietajú.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta napadnutým rozsudkom zo dňa 13.6.2018, č.k. 9T/18/2018-129 rozhodol tak, že obžalovaného C. K. uznal za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona.

Za to ho odsúdil podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov. Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal nahradiť poškodenému E. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N., X. T. č. XXX/XX, škodu vo výške 7.000,- eur.

Proti tomuto rozsudku podali prokurátor aj obžalovaný odvolanie a to čo do výroku o treste. Prokurátor bezprostredne po vyhlásení rozsudku zahlásil odvolanie čo do výroku o treste, voči ostatným výrokom sa vzdal práva podať odvolanie. Prokurátor poukázal na to, že trest vo výmere 6 rokov je prakticky pri spodnej hranici trestnej sadzby. U obžalovaného ide o osobu doposiaľ 18 krát súdom trestanú, 13 krát bol odsúdený za majetkovú činnosť, a to za trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona. Zo spôsobu jeho života, pokiaľ sa nenachádza vo väzení, je zrejmé, že si zaobstaráva prostriedky na svoju existenciu krádežami a ani odsúdenie za takýto trestný čin, ani výkon trestu odňatia slobody na spôsobe jeho života veľa nezmenili. V minulosti bol celkom 12 krát odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, je teda evidentné, že ani viacnásobné odsúdenie, ani samotný výkon trestu odňatia slobody nemal na obžalovaného žiadny prevýchovný vplyv. Obžalovaný, akonáhle opustil múry väznice, v krátkej dobe sa opätovne dopúšťal trestnej činnosti, prevažne majetkového charakteru. Potom uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov je vzhľadom na osobu obžalovaného a na jeho trestnú minulosť príliš nízky. Obžalovaný si evidentne zaobstaráva svoje potreby a finančné prostriedky na svoju obživu trestnou činnosťou. Súd musí pri ukladaní trestu brať na zreteľ nielen potrestanie a prevýchovu páchatel'a, ale tiež ochranu spoločnosti pred páchatel'om.

Obžalovaný bezprostredne po vyhlásení rozsudku zahlásil odvolanie proti výroku o treste. Vo vzťahu k ostatným výrokom sa nevyjadril. Svoje odvolanie odôvodňoval následne prostredníctvom svojho obhajcu

a to tým, že trest považuje za neprimerane prísny. Zároveň však uviedol tiež, že súd nedostatočne zistil skutkový stav, rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nesprávnej kvalifikácie. Čo sa týka trestu, nezohľadnil priznanie obžalovaného. Súd nemal prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, a namietal použitie § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 38 Trestného zákona, poukázal na zásadu ne bis in idem.

Odvolačný súd rozhodoval o odvolaniach na verejnom zasadnutí. Tak prokurátor, ako aj obžalovaný zotrvali na svojich odvolaniach. Obžalovaný doplnil, že žiada uložiť trest kratšieho trvania.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolačný súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolačný súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolačný súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolačný súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolačný súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolačný súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali prokurátor a obžalovaný ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolačný súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolačný súd sa (súbežne s odvolaním prokurátora čo do výroku o treste), meritorne zaoberal odvolaním obžalovaného len v rozsahu napadnutého výroku o treste, keďže obžalovaný sa po vyhlásení rozsudku ohľadom podania opravného prostriedku k ostatným výrokom nevyjadril. Jeho podanie a odôvodnenie odvolania aj čo do viny (nesprávne zistený skutkový stav, nesprávna právna kvalifikácia) je potrebné posúdiť ako oneskorené, keď v čase podania uvedeného odvolania (jeho rozšírenie aj čo do výroku o vine), už uplynula lehota na podanie opravného prostriedku. Odvolačný súd konštatuje, že napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov nepodmienečne. Trestnú sadzbu uvedenú v § 212 ods. 4 Trestného zákona vo výmere 3 roky prvostupňový súd upravoval v jej spodnej hranici, nakoľko správne zistil prevažujúcich pomer priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, a preto zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu na 5 rokov a 4 mesiace.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného bol tento celkovo 18 krát súdne trestaný, aj na podmienkové aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného.

Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti, že obžalovaný je recidivistom, ktorý bol už celkovo 18 krát súdne trestaný, a ktorý navyše opakovane pácha druhovo rovnakú trestnú činnosť, je trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 6 rokov, uložený pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, z pohľadu odvolacieho súdu primeraný a zákonný.

So všetkými skutočnosťami, na ktoré poukázal prokurátor v podanom odvolaní, t.j. že zo spôsobu života obžalovaného je zrejmé, že si zaobstaráva prostriedky na živobytie krádežami, že ani odsúdenia za takéto trestné činy, ani doterajšie výkony trestu odňatia slobody, na spôsobe jeho života veľa nezmenili, sa odvolací súd stotožňuje. Je pravdou, že doterajší trest u obžalovaného teda nesplnil prevýchovný vplyv. Na rozdiel od prokurátora je ale odvolací súd toho názoru, že ochranu spoločnosti pred páchatelom splní dostatočne uložený nepodmienečný trest, ktorý bol v súlade so zákonom u obžalovaného zvýšený kvôli prevahe priťažujúcich okolností o jednu tretinu. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočným spôsobom uviedol skutkové zistenia, ktoré sa viažu k uloženému trestu, ako i úvahy, ktorými sa riadil pri ich hodnotení.

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Čo sa týka odvolania obžalovaného, toto vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Nie je zrejmé, z akého dôvodu považuje obžalovaný postup súdu pri ukladaní trestu za nesprávny. Prvostupňový súd postupoval správne, keď konštatoval u obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov. Správny bol aj postup podľa § 38 ods. 2 a 4 Trestného zákona, keď súd zvýšil spodnú hranicu trestného zákona o jednu tretinu, z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností. U obžalovaného bolo potrebné ukladať úhrnný trest, keďže spáchal viac trestných činov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa dopustil spáchania viacerých trestných činov jedným skutkom, súd správne neaplikoval § 41 ods. 2 Trestného zákona. Potom nie je zrejmé, z akého dôvodu obžalovaný poukazoval na zásadu ne bis in idem, ktorá vylučuje súčasné použitie ustanovení § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného o neprimeranom treste, odvolací súd plne poukazuje na odôvodnenie prvostupňového súdu, a na predchádzajúce úvahy v odôvodnení tohto rozhodnutia. V kontexte zohľadnenia osoby obžalovaného, jeho trestnej minulosti, sa uložený trest javí skôr mierny, ako neprimerane prísny. Z uvedeného dôvodu možno konštatovať, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné, a že napadnutý rozsudok je vo výroku o treste plne v súlade so zákonom, je spravodlivý a primeraný.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolania prokurátora ako aj obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.